

DOCUMENT

APROVAT PER LA
CONFERÈNCIA

IV Conferència

**SINDICAT INTERCOMARCAL
DE LES TERRES DE LLEIDA**

COMFIA-CCOO Catalunya
25 d'octubre de 2012

<http://congres.comfia.ccoo.cat>

comfia **CCOO**
terres de lleida
sindicat intercomarcal

IV Conferència
SINDICAT INTERCOMARCAL DE LES TERRES DE LLEIDA
COMFIA-CCOO Catalunya
25 d'octubre de 2012

Índex

BALANÇ GENERAL	3
1. INFORME SINDICAL	5
1.1 AFILIACIÓ	5
1.2 ELECCIONS SINDICALS	6
1.3 ACCIÓ SINDICAL I SALUT LABORAL	7
1.4 ORGANITZACIÓ I FINANCES	8
1.5 FORMACIÓ I ASSESSORAMENT	9
2. EL FUTUR, MÉS ENLLÀ DE LA CRISI	11
2.1 AFILIACIÓ	11
2.2 ELECCIONS SINDICALS	12
2.3 ACCIÓ SINDICAL	13
2.4 ORGANITZACIÓ	14

<http://congres.comfia.ccoo.cat>

BALANÇ GENERAL

Ja fa quatre anys i escaig que vàrem celebrar la nostra darrera Conferència del Sindicat Intercomarcal COMFIA Terres de Lleida. De les hores ençà, com diria aquell, n'han passat moltes i de molt grosses, podríem estar hores i hores intentant esbrinar el què i el perquè de tot plegat, no serà així -no hem vingut a parlar aquí dels terrabastalls polítics de la darrera dècada, ni dels aeroports sense avions, ni de les autovies sense cotxes ni de les estacions sense passatgers- ja hi ha suficients estudiosos, erudits, polítics i economistes, fins hi tot algun gurú, que ens expliquem i ens explicaran el com i el perquè.

Però com quasi sempre tots aquests il·luminats arriben tard. És molt fàcil explicar ara el com i el perquè, quins errors s'han comès i qui els ha comès. El que veritablement era difícil i, potser i tot, agosarat, era dir-ho fa uns anys. Això no ho va fer ningú. Bé, de fet sí que alguns col·lectius ho varem anunciar que la situació en què ens trobem era, a més de possible, molt probable, i entre aquesta minoria a qui la resta del món mundial ens anomenava pessimistes, negatius, poc seriosos i un munt més de qualificatius quan no despectius, entre aquest col·lectius com deia, ha estat COMFIA.

El nostre sindicat ja va apuntar al nostre Congrés de Sevilla que les coses no eren tan boniques com ens volien fer creure, que el model que ens venien com el millor dels models, no era tan bonic com deien, que no creiem en l'autoregulació dels mercats ni en la renovació del capitalisme neoliberal. En resum, que un model que en principi només té un principi, el creixement, dins un món finit, ha d'arribar a un punt en què es col·lapsi, ja que ni la societat, ni l'entorn podem créixer infinitament tal i com pretenia el model.

Com que el sistema tenia uns principis que han anat fent aigües, doncs els han anat canviat. En resum, el neoliberalisme s'ha tornat marxista però no d'en de Karl, més aviat d'en Groucho. Tot i això, hem anat passant per diferents etapes: la moneda única a Europa, la liberalització dels mercats i de les empreses de serveis i el més important, la globalització dels mercats i de la producció (que no de les fites socials, com la sanitat o l'educació), per acabar en un pseudo-socialisme que l'únic que ha socialitzat han estat les pèrdues i els desencerts tant de polítics com de presumptes empresaris, (màsters de l'univers en gestió).

Això ho hem dit, tant per activa com per passiva, dintre i fora de la nostra organització, i tant uns com els altres moltes vegades ens han titllat en el millor dels casos de negatius, i per no dir altres qualificatius, però a la fi la realitat s'ha imposat i malauradament ens ha donat la raó.

Per acabar d'arrodonir aquest escenari, des de la dreta més conservadora, és a dir, des dels poders fàctics -que cada vegada són més poders i menys fàctics- es va iniciar una campanya per tirar per terra la credibilitat d'aquelles organitzacions que no combregaven amb el model esmentat, una campanya de desprestigi en general contra tot aquell col·lectiu que no veiés les coses com el poder establert entenia que s'havien de veure. Aquesta campanya ha estat especialment dura contra el món sindical en general i contra CCOO en particular. Recordem sinó la nostra companya M. Jesús Paredes i l'assetjament mediàtic al qual la van sotmetre perquè justificés el seu patrimoni particular. O al nostre secretari general Toxo i les seves vacances en creuer, per posar només dos exemples.

A tot el que hem esmentat fins ara, cal afegir l'arribada de governs conservadors i/o neoliberals, tant a Catalunya com a Espanya, amb polítiques enfocades únicament i exclusivament en la retallada de la despesa social -en el més ampli sentit de la paraula- en la recaptació sigui com sigui als més febles, IVA, euro per recepta, cèntim sanitari, etc.

La nostra Organització, tant en l'àmbit nivell federal com territorial, ha fet un esforç com feia molt de temps que no havia fet, per tal de fer arribar el nostre missatge més enllà del món laboral -que és el nostre món tradicional- a tots els estaments possibles de la societat, amb encert la majoria de vegades i sempre amb molt de coratge, anomenant les coses pel seu nom, independentment de les amistats o enemistats que ens ha dut aquesta política.

Hem fet tot tipus d'actuacions, a mitjans de comunicació, rodes de premsa, manifestacions, tancades, actes reivindicatius, dins dels sectors de COMFIA, com allà on ha calgut, ja sigui dintre de CCOO com fora, en aquells esdeveniments on l'organització ha cregut que era necessari donar el nostre testimoniatge.

Finalment només dir que això no s'ha acabat, que les coses van malament ja ho sabem, que poden anar pitjor ho va dir en Murphy, per si de cas té raó cal que estiguem alerta, preparats, amb el muscle ben tibet, com sempre, sense esperar els esdeveniments, anticipant-nos als fets i començant a buscar solucions globals més enllà d'interessos particulars o sectaris, en pic intuïm el problema, en una paraula siguem proactius com ho hem estat fins ara.

En paral·lel, a la vegada, hem de ser capaços de buscar noves fórmules i noves maneres de fer sindicalisme, i perquè no, potser retornar als nostres orígens, al treballador i treballadora i a l'afiliat/a, al delegat/a i al comitè, en una paraula, a l'empresa.

Tot seguit anem a desglossar el treball d'aquest Sindicat Intercomarcal els darrers quatre anys, així com els eixos d'actuació per als quatre propers anys. No serà fàcil, us ho ben asseguro, però hem de posar ara més que mai tot el que som capaços de donar individualment com col·lectivament per aconseguir-ho.

1. INFORME SINDICAL 2008-2012

Tot seguit intentarem exposar les dades més rellevants, així com les fites aconseguides a les diferents àrees que componen la nostra activitat quotidiana al sindicat intercomarcal de COMFIA a les Terres de Lleida.

1.1. AFILIACIÓ

Tot i que la conjuntura socioeconòmica aquests darrers quatre anys no ha estat gaire, per no dir gens, favorable per la nostra activitat -en especial el bienni 2010-2012- l'evolució de l'afiliació no ha estat clarament negativa, no fins a las darreres dades de què disposem. Així doncs, malgrat que des de mitjans de 2010 ja es veu una tendència clarament negativa, amb una pèrdua constant de persones afiliades, si comparem els nombres absoluts respecte a finals de 2008 el balanç encara és positiu.

Teníem, a 31 de desembre de 2008, 1.236 persones afiliades, en tenim a 31 de juliol de 2012, 1.260, això ens dóna un saldo positiu de 24 persones afiliades que representa percentualment un increment del 1.94 %.

A la taula següent podem veure l'evolució de l'afiliació al període 2008-2012, així com el nostre percentatge de participació tant a COMFIA Catalunya, com a la Unió Intercomarcal de Lleida. En el primer cas podem veure que ens hem mantingut al voltant del 5 %, mentre que en el cas de la Unió hem passat de ser el 12 % de l'afiliació al 14 %, això ha estat possible no pel nostre creixement, sinó perquè hem estat capaços de mantenir-nos malgrat les dificultats ja exposades.

	2008	%	2009	%	2010	%	2011	%	2012 (1)	%
COMFIA Lleida	1.236		1.302		1.321		1.276		1.260	
COMFIA Catalunya	23.984	5,15	25.994	5,01	26.353	5,01	25.707	4,96	25.424	4,96
CCOO Unió Lleida	10.018	12,34	10.253	12,70	9.884	13,37	9.532	13,39	8.966	14,05

(1) Dades a 31 de juliol 2012

Mentre que a nivell federatiu, tant local com a autonòmic, hem estat capaços fins ara de mantenir la nostra afiliació, minimitzant l'impacte de la crisi, a nivell d'organització confederal, això no ha estat possible (tal i com es veu a finals de 2010) s'inicia una clara tendència a la baixa.

No cal oblidar que entre un 10-20 %, depenent de l'empresa, de les persones afiliades als sectors de Banca i Estalvi (majoritaris al territori), són prejubilats que presumiblement aniran deixant el nostre sindicat els propers anys.

1.2 ELECCIONS SINDICALS

Malgrat les raons econòmiques, polítiques i socials exposades a la introducció d'aquest informe, a COMFIA Lleida els resultats sindicals en aquests darrers quatre anys, han estat més positius que les nostres millors previsions.

Mostra d'això ho reflecteixen els 87 processos electorals que hem dut a terme en els darrers 4 anys.

Tot i la davallada en el diferencial respecte a l'UGT els anys 2008 i 2009, es pot veure com a partir de l'any 2010 la diferència en el còmput dinàmic ha anat augmentant progressivament de manera positiva per a COMFIA-CCOO Lleida. Així ho podem constatar en el següent quadre:

	CCOO	UGT	Diferència
2008	94	100	-6
2009	97	105	-8
2010	96	97	-1
2011	102	87	+15
31/07/2012	101	85	+16

Els i les representants de COMFIA-CCOO Lleida dividits per sectors i per anys:

SECTORS/ANY	2008	2009	2010	2011	2012*
BANCA	21	21	22	22	22
ESTALVI	30	30	28	29	29
ASSEGURANCES	12	14	13	19	18
TIC	3	3	3	3	3
CONTACT CENTER	0	0	0	0	0
Serveis Administratius i Tècnics (SAT)	27	28	29	28	28
CAIXES RURALS	1	1	1	1	1
TOTAL	94	97	96	102	101

*Dades a 31 de juliol de 2012

El gruix més important on es troben gairebé la totalitat dels nostres representants sindicals és a la comarca del Segrià, i els sectors on tenim un major nombre de delegats i delegades és a Banca i Estalvi. Tot això es deu a que les eleccions sindicals d'aquests sectors es concentren a les seues centrals, les quals estan a Lleida (Segrià).

SECTORS/COMARCA	Alt Urgell	La Noguera	Pla d'Urgell	Segarra	Segrià	Solsonès	Urgell
BANCA	-	-	-	-	22	-	-
ESTALVI	-	-	-	-	29	-	-
ASSEGURANCES	-	-	-	-	18	-	-
TIC	-	-	3	-	-	-	-
CONTACT CENTER	-	-	-	-	-	-	-
Serveis Administratius i Tècnics (SAT)	1	-	1	1	22	2	1
CAIXES RURALS	-	-	-	-	1	-	-
TOTAL	1	0	4	1	92	2	1

La nostra assignatura pendent però, és la baixa afiliació entre els nous delegats sindicals. Tot i que els delegats no afiliats representen el 25,74 % del total, hem de fer un esforç conjunt per aconseguir baixar aquest percentatge.

Delegats/des sindicals	HOMES	DONES	suma
Afiliats/des	45	30	75
NO afiliats/des	11	15	26
			101

1.3 ACCIÓ SINDICAL I SALUT LABORAL

Aquest darrer període ha estat molt actiu en tot allò que fa referència a les mobilitzacions socials de tot tipus. Des de moviments alternatius i espontanis com el 15M, fins a les vagues generals, passant pels moviments contra els desnonaments, els iaio flautes, moviments estudiantils, recollides de signatures per les iniciatives legislatives populars, etc.

Des de COMFIA Lleida hem donat suport a totes i cadascuna de les iniciatives en què la nostra organització ens ha demanat suport. No sempre ha estat en la mesura que ens hagués agradat, tot i que també hem de dir que hem trobat a faltar, més d'una vegada, el suport dels companys d'algunes seccions sindicals prou importants (tant en nombre d'afiliats com de delegats).

Tot i així, hem anat diverses vegades a Madrid a actes convocats per la Confederació, a Barcelona, i hem participat en les mobilitzacions a nivell local d'altres sindicats intercomarcals com Comerç, Ensenyament, Funció Pública...entre altres, així com en els actes reivindicatius promoguts per la Unió Intercomarcal de les Terres de Lleida.

A nivell intern hem donat suport als companys que ens ho han demanat en les mobilitzacions de les seves empreses, BBVA, CAIXA PENEDES, APPLUS, etc., aportant tant mitjans humans com logístics.

En paral·lel a això, a la feina vers l'exterior, la feina al carrer, hem fet una tasca dintre de les empreses del nostre àmbit, explicant i conscienciant als treballadors i treballadores sobre els aspectes més destacats de les diferents reformes laborals, canvis normatius i polítiques, les dels governs centrals com autonòmics.

En el capítol de salut laboral, partint de la base que estem en un col·lectiu on els riscos són més aviat mínims, hem fet un seguit d'actuacions per tal de millorar les condicions de treball, sobretot en aquells col·lectius amb condicions més precàries, especialment empreses del tercer sector i en empreses en què existeix un risc evident per a la salut, serveis tècnics i enginyeries.

En la majoria dels casos però, les nostres recomanacions han estat ateses i només ens ha calgut interposar tres denúncies davant l'autoritat laboral.

Per últim hem fet, allà on ens ho han demanat, seguiment de les avaluacions de riscos laborals que es fan a les empreses, aportant i intentant millorar en tots els casos la prevenció de riscos per un estat òptim de salut en els llocs de treball.

1.4 ORGANITZACIÓ I FINANCES

La crisi no ha fet més que accelerar el que ja fa més de dos anys ens veníem plantejant a COMFIA Lleida: optimitzar els recursos. Així doncs ja varem començar fa dos anys aprofitant els viatges dels companys d'altres federacions per viatjar plegats i estalviar costos a l'organització.

Aquest darrer any ho hem posat en pràctica amb empreses de COMFIA com BANTIERRA i CAIXA PENEDÈS (BMN), així hem aprofitat viatges dels companys d'aquestes empreses per anar des de la federació a visitar el territori. Creiem que això, a més a més de l'estalvi important en costos (sobretot quan parlem de localitats allunyades com La Seu d'Urgell, Vielha o Solsona), comporta un temps de viatge que genera relacions humanes molt profitoses per l'organització, genera cohesió i equip, ja que es comparteix, viatge, esmorzar i de vegades dinar, on a més a més de parlar sobre temes sindicals apareixen altres que serveixen per tenir un coneixement més ampli entre els membres de l'equip.

D'altra banda hem potenciat el contacte telefònic tant amb persones afiliades com amb delegats/es sempre que ens ha estat possible. I malgrat que tenim com a màxima visitar tots i totes els delegats i/o candidats com a mínim una vegada cada 12-18 mesos, hem potenciat el que nosaltres anomenem "visites virtuals", és a dir, el contacte via telèfon, sobretot en aquells casos en què el desplaçament ens comporta un cost elevat.

Amb aquestes mesures i altres com la utilització, sempre que sigui possible, de material d'oficina reciclat (tòner, paper, díptics informatius, etc.) hem aconseguit controlar la despesa tot i que hem duplicat la superfície disponible d'instal·lacions (més aportació econòmica a l'Unió Intercomarcal), així com l'augment en els mitjans disponibles pels delegats i delegades i els afiliats i afiliades (impressores, PC's, arxiu, etc.)

Capítol a banda, és la contractació de la companya Raquel Collado, que per ajustar al màxim l'impacte del seu contracte a les nostres finances, ha estat contractada amb un contracte del 75 % de la jornada, per fer les tasques de visites i eleccions, sobretot en les PIMES. Això ho hem pogut dur a terme amb l'ajut financer de COMFIA Catalunya.

1.5. FORMACIÓ I ASSESSORAMENT

Formació

COMFIA Lleida desenvolupa la seva acció sindical principalment als centres de treball, i és per això que l'èxit d'aquesta depèn, en gran mesura, dels delegats i delegades sindicals, ja que són l'element clau per desenvolupar-la.

A ells els correspon, amb el nostre suport, aplicar i concretar la política del sindicat a l'empresa, de la seva actuació depenen en gran mesura els nostres resultats electorals i l'augment de la nostra afiliació. Per això és tan important potenciar la formació en temes sindicals per a tots i totes les delegades i membres de comitès d'empresa.

Considerem la formació sindical com una eina bàsica per tal de garantir una bona incorporació dels nous delegats/des i membres de comitès d'empresa, ja que seguir un itinerari formatiu els pot permetre adquirir coneixements de caràcter sindical i laboral, així com millorar les seves habilitats en la comunicació o en altres qüestions relacionades en temes laborals.

Per tot això, COMFIA Lleida ha comptat aquests darrers anys amb una oferta formativa que ha intentat ajustar a les necessitats que s'han anat detectant perquè la tasca dels i les nostres sindicalistes sigui el més efectiva possible.

Aquesta oferta engloba des de jornades de benvinguda per als i les noves delegats sindicals, fins a la Formació Sindical (cursos d'introducció a la formació bàsica, curs de tècniques de comunicació, Salut Laboral, curs de Contractació, de salari i nòmines, etc.)

Tot i les dificultats socials i econòmiques en què ens trobem, intentarem continuar oferint en la mesura del possible, la mateixa o similar oferta formativa.

A COMFIA-CCOO creiem en la importància que té un bon nivell formatiu i en el reciclatge, per això, i a banda dels cursos de formació sindical, COMFIA-CCOO també ha ofert cada any als treballadors i treballadores del nostre sector un **Pla de Formació Contínua Sectorial**. El 90 % d'aquesta oferta formativa és online. La realitat actual ens diu que moltes persones per poder donar continuïtat a la seva formació i millorar el seu currículum professional agraeixen la flexibilitat horària que aquest tipus de formació ofereix.

Assessorament

La Llei 3/2012, de 6 de juliol de mesures urgents per a la Reforma del mercat Laboral ha fet que les consultes en temes laborals augmentessin de forma considerable. Les principals que

atenem estan relacionades amb modificacions substancials de les condicions de treball (art.41), expedients de regulació d'ocupació, quitances, permisos i acomiadaments.

De la mateixa manera, els delegats/es sindicals que desenvolupen aquesta tasca representativa necessiten el nostre suport, ja sigui a nivell individual o com a membres de comitès d'empresa, i en molts casos els hem donat suport en negociacions amb les seves empreses, en les quals hem assolit diversos acords i pactes o els hem assessorat durant els llargs processos de negociació d'expedients de regulació (dins el poc marge de negociació que ens dóna la nova Reforma Laboral).

Hem potenciat l'assessorament mitjançant el correu electrònic i/o telefònic. Aquesta mesura, a més de comportar un estalvi de recursos seguint en la línia de contenció de la despesa, ens ha facilitat la comunicació amb les persones afiliades i delegades, ja que no els ha calgut desplaçar-se al nostre local per a fer les consultes. No obstant això, quan és necessari, ens desplaçem per fer l'assessorament presencial.

En la majoria d'ocasions hem pogut resoldre les consultes (amb el suport del Gabinet Jurídic de COMFIA Catalunya) i en els casos en què no ha estat possible (demandes, denúncies a Inspecció de Treball, etc.) ho hem derivat cap als serveis d'assessorament de la Unió Intercomarcal de Lleida o bé, al Gabinet Jurídic de Lleida. En tots els casos, hem fet sempre un seguiment per saber el resultat final i conèixer el grau de satisfacció dels usuaris en base als diferents serveis utilitzats.

Hem detectat també un increment de persones no afiliades que han utilitzat el servei d'assessorament primari de la Unió Intercomarcal de Lleida directament. La nostra proposta per als propers quatre anys és fer un seguiment d'aquests casos perquè, en un futur no gaire llunyà, siguin persones afiliades a COMFIA-CCOO. Així com per conèixer la seva opinió sobre els diferents serveis rebuts i posar-nos a la seva disposició per a futures consultes.

2. EL FUTUR, MÉS ENLLÀ DE LA CRISI

2.1 AFILIACIÓ

Ja hem dit en fer la valoració de l'afiliació quina era la nostra situació i el perill més imminent, que no és altre que les baixes d'aquest 10-20 % de prejubilats que encara cotitzen. No hem d'oblidar que l'afiliació és el fonament de tota l'estructura del sindicat i que sempre ha estat el garant de la nostra independència econòmica i, per extensió, política i social.

Què podem fer per incrementar la nostra afiliació?, en el pitjor dels escenaris mantenir-la? Creiem que és necessari actuar en tres fronts:

- Afiliació de delegats i delegades

Això que no ens ha representat cap problema fins a la data a nivell de grans empreses, ho és a nivell de PIMES, on moltes vegades ja ens fan un favor accedint a presentar-se com a delegats. No obstant això, no hem d'oblidar que tenim quatre anys per aconseguir l'afiliació del delegat i que és molt difícil que algú que no està afiliat, ens porti afiliats, així doncs hem de minimitzar la quantitat de delegats no afiliats fins unes taxes assumibles per l'organització.

- Relleu generacional

Ja hem comentat el problema que ens comportaran les persones prejubilades a nivell afiliatiu en futur no gaire llunyà. És hora que tots i totes fem l'esforç d'adquirir compromisos envers l'organització. Així doncs les grans seccions sindicals, estalvi, banca i assegurances majoritàriament haurien d'adquirir el compromís d'una alta per cada baixa com a mínim, és a dir, arribar al 2016 en el pitjor dels casos amb el mateix nombre d'afiliats que varem començar el 2012.

Per altra banda, des de la Federació, aquest serà el nostre objectiu pel difícil món de les pimes i les microempreses.

Com no pot ser d'altra manera, com sempre, tindreu tot el suport federatiu, llistats, etiquetes, *mailings* etc. i si l'economia com fins ara ho permet, aquells objectes com bolígrafs, agendes, calendaris, etc. que potencien la nostra presència a l'empresa.

- Atenció diferenciada als afiliats i afiliades

Les persones afiliades han de ser l'objecte principal de la nostra activitat al centre de treball, en tots els àmbits: comunicació, assessorament, consultes, etc. Aquesta política que hem dut a terme fins ara, entenem que ha d'anar un pas més enllà. Hem de començar a aprendre a discriminar entre afiliats i no afiliats, però el que és més important, discriminar aquelles persones de les quals tenim constància que estan afiliades a altres sindicats.

No podem doncs malbaratar els recursos de l'organització amb a afiliats/des d'altres sindicats, pressuposant que la nostra acció els farà canviar la seva afiliació. Tots coneixem companys que fa cinc o deu anys que estan afiliats a altres sindicats, a aquells que laboralment, socialment o políticament els hi convenen més. Hem de ser capaços de redreçar les seves inquietuds cap al seu sindicat, no pot ser que paguin una quota a un altre sindicat però que quan veritablement tenen un problema, un dubte o una consulta s'adrecin a nosaltres. També hem de saber distingir a aquells que pretenen ser amics de tothom però que no es comprometen amb ningú, llevat dels companys nouvinguts a les empreses als qui hem de donar un període d'adaptació, hem de ser més contundents i no prestar serveis a aquells que no ens donen suport i que any rere any només ens ofereixen unes expectatives d'afiliació que no s'acaben materialitzant mai.

2.2 ELECCIONS SINDICALS

Com es pot veure els resultats dels darrers anys en eleccions sindicals són molt positius. El nostre principal objectiu és, si més no, mantenir-lo i en la mesura del possible, augmentar el diferencial del còmput dinàmic respecte als altres sindicats.

Som conscients que hem d'adaptar l'estructura de la nostra organització a la realitat actual de crisi, per fer-la més àgil i participativa i per establir un referent per als delegats /es sindicals que treballen en el sector.

Creiem fermament que tot això es pot aconseguir si enfortim el sentiment de pertinença a COMFIA-CCOO, si avancem perquè dins les estructures de CCOO augmenti la presència de la joventut tant en la figura de delegades sindicals com per atreure noves afiliacions.

Continuarem fent el seguiment a les empreses, tant presencial, telefònic com mitjançant el correu electrònic. Volem potenciar la coordinació amb COMFIA Catalunya per poder augmentar el nombre de delegats/es, especialment en els sectors on tenim poca representació a les Terres de Lleida.

La creació d'una base de dades per compilar informació ens ha permès, aquests darrers anys, mantenir actualitzada en tot moment tota la informació envers les empreses. Tot i que aquesta eina de gestió la mantenim al dia, és ràpida i àgil a l'hora d'introduir dades i/o incidències, volem millorar la seva capacitat per poder afegir, a més, dades referents a persones afiliades que ens atorgarà informació i evitarem, d'aquesta manera, que l'afiliat es converteixi en un número i que no rebí l'atenció que espera del sindicat. D'aquesta manera evitarem córrer el risc que la persona es desafilii i guanyarem en capacitat de resposta davant els problemes que ens plantegin.

Una proposta a la qual ens agradaria donar forma és la d'elaborar reunions sectorials de coordinació amb diferents delegats sindicals per a posar en comú possibles contactes transversals que puguem utilitzar en el moment de realitzar la nostra acció sindical.

L'enviament setmanal de *mailings* informatius, ens continuarà servint com a eina de detecció i recol·lecció de propostes i/o consultes, ja que molt sovint ens passa que quan una persona

rep un mail nostre, se'n recorda d'algun tema sindical i aprofita el nostre mail per a formular-nos la pregunta, a la qual intentem donar resposta al més aviat possible.

Creiem convenient, en la realitat en què vivim, impulsar un espai a la xarxa (*Facebook* COMFIA-Lleida) que fomenti la participació i col·laboració, que permeti promoure consultes i sondejos d'opinió, etc.. Un espai que serveixi per a mostrar la nostra realitat més propera i alhora, potenciar l'afiliació entre les persones delegades perquè puguin ser un exemple entre la resta de treballadors i treballadores del seu entorn laboral.

Encoratgem els delegats i delegades sindicals i membres de comitès d'empresa que ens facin arribar les seves propostes per millorar la nostra acció sindical i reivindicativa, ja que ells són qui estan en contacte directe amb els treballadors i treballadores i tenen un coneixement de la realitat de cadascuna de les empreses de COMFIA-CCOO de les Terres Lleida.

Volem, en una paraula, una participació més activa de tots els elements que conformen el nostre sindicat.

2.3 ACCIÓ SINDICAL I SALUT LABORAL

Hem de continuar amb la tasca ja encetada de la mobilització continuada, fent que s'hi impliquin aquelles persones nouvingudes al món sindical, ja siguin o no afiliats. Però especialment els i les delegades hem d'aconseguir, i des d'aquí ho demanem, la major implicació en les mobilitzacions d'aquelles empreses que tenen més recursos (més delegats i més crèdit horari).

Mes enllà dels interessos personals, d'empresa, sector o federatius, no hem d'oblidar que pertanyem a una organització i que hem d'estar disposats a acudir sempre que ens ho demanin als actes i reivindicacions que promogui la nostra federació o el nostre territori. Així mateix hem de fer campanya perquè altres companys i companyes, tant si són del nostre àmbit laboral, social, etc., com si no, se sumin als actes que la nostra organització promou.

Ja hem dit que som enmig d'una crisi i una desregulació, que la sortida és lluny i el camí a recórrer és llarg i feixuc. Cal doncs posar damunt la taula tots els actius disponibles, tant personals com materials, per sortir el més aviat i de la millor manera possible.

No sabem si ens podem permetre el luxe de perdre alguna batalla, el que no podem fer en cap moment és llançar la tovallola i donar la guerra per perduda, no ens ho perdonaríem mai, ni nosaltres, ni els nostres fills, ni segurament els nostres néts. Hem arribat a un punt en què perdre vol dir renunciar, tornar al passat, endarrerir-nos cinquanta anys, com a individus, com a societat i com a país.

En el capítol de salut laboral, ara més que mai hem d'estar alerta. Aquests temps que corren, plens de desgavells de tots tipus, són el brou més adient per descuidar allò que moltes vegades empresaris i polítics consideren mals menors, coses menys importants i una d'elles, sens dubte, és i serà la salut laboral. Ara la prioritat per a tothom és l'ocupació, per a nosaltres també, però no hem de deixar que aquesta prioritat ens faci descuidar la vetlla

d'altres fites que ens ha costat molt d'aconseguir, com la igualtat, la conciliació de la vida familiar i laboral i la salut laboral.

Hem d'estar doncs vigilants en aquests aspectes que són cabdals i que ens diferencien d'altres models econòmics i laborals, que ens donen en una paraula un valor afegit com a societat dins d'aquesta amalgama de vegades incoherent que anomenem globalització.

2.4 ORGANITZACIÓ I FINANCES

Seguint les directives de la nostra organització, procedirem a la reducció dels òrgans de direcció a fi i efecte de ser el màxim d'operatius amb el mínim de recursos. En aquest context proposem una Executiva per als propers quatre anys composta per cinc persones incloent-hi el secretari general.

Tanmateix, continuarem amb la convocatòria cada 6-8 mesos de l'esmentada Executiva, per donar coneixement de la situació i evolució del nostre sindicat intercomarcal, així com la revisió i acompliment dels objectius que ens anem marcant. No obstant això, si és necessari per a temes puntuals, farem com ja hem fet fins ara, les consultes necessàries i/o la presa de decisions puntuals via correu electrònic (repartiment de recursos a les seccions sindicals, aportació de COMFIA Lleida a la caixa de resistència del miners, etc.), sempre que cap dels membres que componen l'Executiva demani la convocatòria de reunió presencial per parlar del tema que ens ocupi.

D'altra banda, creiem que és necessària la consolidació del lloc de treball contractat, sempre i quan la nostra situació financera així ens ho permeti. La sagnia de recursos que representa per a l'organització, tant l'enduriment de les condicions per part de les grans empreses, com les successives modificacions de la legislació laboral, fan que cada vegada tinguem menys persones alliberades amb disponibilitat total per dur a terme la feina del dia a dia de l'organització.

En aquest context no veiem altra solució que la continuïtat del lloc de treball contractat, que en el cas que ens ocupa, entenem no pot ser d'altra manera ja que la mitjana d'edat de les persones que acudeixen al sindicat regularment és superior als 50 anys i no seria gens estrany que en els quatre propers anys passin a la situació de jubilats o prejubilats.

Malgrat tot això, hem de continuar engrescant els actius més joves del nostre sindicat perquè accedeixen a llocs de responsabilitat dins de l'organització.

Per últim, comentar que en els dos darrers anys amb les polítiques d'austeritat que hem dut a terme hem aconseguit tancar els comptes de COMFIA Lleida amb superàvit, que hem destinat a reduir les aportacions que fa COMFIA Catalunya per finançar el lloc de treball contractat. Continuarem en aquesta línia per tal d'arribar al final d'aquest període que ara encetem amb un autofinançament.

**APROVAT PER LA
CONFERÈNCIA**

IV Conferència Sindicat
Intercomarcal de les Terres de Lleida
<http://congres.comfia.ccoo.cat>

